

ΒΙΩΜΑΤΙΚΟ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ

«Step into Others' Shoes — Μπαίνοντας στη θέση του Άλλου: η ενσυναίσθηση με πράξεις για το παιδί με ΔΕΠΥ»...

Δρ Κυριακή Κανάρη

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Πώς αλλάζει μια συμπεριφορά όταν τη δούμε μέσα από τα μάτια του άλλου; Το βιωματικό εργαστήριο προσκαλεί τους/τις συμμετέχοντες/ουσες να «φορέσουν τα παπούτσια» του παιδιού με ΔΕΠΥ, του εκπαιδευτικού, του γονέα και του συμμαθητή και να βιώσουν το ίδιο περιστατικό από διαφορετικές οπτικές. Μέσα από παιχνίδια ρόλων, εναλλαγή οπτικής και ανατροπή καθημερινών σχολικών σεναρίων, η συμπεριφορά επανανοηματοδοτείται και η κρίση δίνει τη θέση της στην κατανόηση. Οι συμμετέχοντες/ουσες δεν συζητούν απλώς για την ενσυναίσθηση· **την κάνουν πράξη**. Γιατί, κάποιες φορές, για να αλλάξει μια δύσκολη κατάσταση, δεν χρειάζεται να αλλάξει το παιδί — χρειάζεται εμείς να αλλάξουμε θέση.

--

Kyriaki Kanari, MEd, PhD

Teacher in Special Education

Headmistress of 8th Primary School of Amarusio-Athens

Mob: [+30 6972724711](tel:+306972724711)

«ΔΕΠΥ και Μαθηματικά στην εποχή της διάσπασης: από τη μνήμη εργασίας στην ψηφιακή υπερφόρτωση».

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Η διάλεξη διερευνά τη σύνθετη σχέση μεταξύ ΔΕΠΥ και μαθηματικών δυσκολιών, εστιάζοντας στον καθοριστικό ρόλο των εκτελεστικών λειτουργιών και ιδιαίτερα της μνήμης εργασίας. Αναδεικνύεται ότι τα μαθηματικά λάθη των μαθητών με ΔΕΠΥ δεν αντανακλούν πάντοτε ελλιπή μαθηματική γνώση, αλλά συχνά δυσκολίες στη συγκράτηση, επεξεργασία και οργάνωση της πληροφορίας. Παράλληλα, εξετάζεται η επίδραση του σύγχρονου ψηφιακού περιβάλλοντος, όπου η συνεχής εναλλαγή ερεθισμάτων μπορεί να επιβαρύνει περαιτέρω την προσοχή και τους περιορισμένους γνωστικούς πόρους. Ιδιαίτερη έμφαση δίνεται στην έννοια της ψηφιακής υπερφόρτωσης και στην πιθανή αλληλεπίδρασή της με τις δυσκολίες

αυτορρύθμισης των παιδιών με ΔΕΠΥ. Η τεχνολογία δεν προσεγγίζεται ως αιτία ή ως «εχθρός», αλλά ως παράγοντας του σύγχρονου μαθησιακού περιβάλλοντος που απαιτεί συνειδητή και παιδαγωγικά σχεδιασμένη χρήση. Τέλος, παρουσιάζονται πρακτικές κατευθύνσεις για τη μείωση του γνωστικού φορτίου και την υποστήριξη της μαθηματικής μάθησης. Κεντρικό μήνυμα αποτελεί η ανάγκη μετάβασης από την απαίτηση «πρόσεχε περισσότερο» στη δημιουργία ενός σχολικού περιβάλλοντος που προστατεύει την προσοχή και τη μνήμη εργασίας, επιτρέποντας στον μαθητή να αναδείξει τις πραγματικές του δυνατότητες.